

David Berkman ontdooit langzaam

jazz

David Berkman kwartet. Gezien in De Werf, Brugge, 6 maart.

BRUGGE — Het is eigenaardig hoe een band tot leven kan komen. In De Werf in Brugge kon het kwartet van de Amerikaanse jazzpianist David Berkman in de eerste set de kloof met het publiek maar niet dichten. In de tweede set lukte het wonderlijk genoeg wel.

David Berkman, een doorgewinterde pianist van de New Yorkse scene, die zowel met de trompettist Tom Harrell als The Vanguard Orchestra werkte, plaatste zich enkele jaren geleden op de kaart met zijn uitstekende album *Communication theory*. In Brugge klonk zijn muziek origineel zonder radicaal te zijn. Elegantie ging samen met strakke, voortjagende ritmes. De band zette in met het aarzelende „Weird knocks”. Intrigerend, maar een net iets te doorwrocht stuk om mee te openen. Daarna sleepte Berkman ons met „Irak” meteen de wereldpolitiek binnen. Op bijna onderdanige wijze prees de Amerikaan de Europese culturele diversiteit en openheid. De daaropvolgende blues bracht geen rust. De band

bleef wat grillig op zoek naar het moment waarop het goed zat. Het slotnummer van de eerste set, „Slides”, zat mooi in elkaar met ritmische verschuivingen en onverwachte stilten.

In de tweede set sloot de band de rangen. Waren het die Brugse trippels of is dit een van de raadsels van de jazz? De muziek werd levendig. Je ging soms op het puntje van je stoel zitten als de drummer Nashesheet Waits nog eens flink doorging. Berkman kan ook heerlijk hard en met drijvende ritmes musiceren.

Als hij wat economischer met het klavier omging, kreeg de muziek zelfs nog meer zeggingskracht. „Forever Astor”, opgedragen aan de grote Astor Piazzolla, klonk prachtig in al zijn eenvoud. In „Fairytale” schoven klanken aanvanke-lijk als bij een puzzel in elkaar, waarna de band losbarstte in een opwindend stuk.

Nog even sleepten ze ons mee in het Braziliaanse gekleurde „Tango goed web”. Berkman sloot solo af met het bisnummer „Embraceable you”. Mooie rijke klanken in een sobere vertolking, al strooide hij er gauw net nog wat overbodige noten bovenop.

Karel Van Keymeulen